Táto povídej - Špunt Přerov

věnováno mému synovi Mílovi

```
D                Hmi    D             A7
Oheň praská,dřevo voní,do korun tma usedá
Hmi            D           G              D
štíhlé smrky větve kloní,kluk si s tátou povídá.


syn:Táto proč tak oheň hřeje,řekni odkud teplo vzal?
otec:slunce teplo dřevu vleje,když jako strom v lese stál.


syn:kde se vzaly v lese stromy,rád bych taky vědět chtěl
otec:semínka když vítr nesl,na louce je poztrácel.


syn:slyšíš táto, co to šumí,jak když někdo zavzdychá
otec:to je voda,potok malý,přes kameny pospíchá.


syn:ještě táto povídej dál,o lese co měl bych znát
abych já ho dobře znal,vždyť teď je náš kamarád.


oba:udiveně měsic kouká,jak ti dva si vypráví
někde v dálce sova houká,rosa padá do trávy,
někde v dálce sova houká,rosa padá do trávy.
```